

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaе, 1661

2 Est condemnandus semel, & bis, terque vocandus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

percipere præsumit, anathematis ultione percussus 3 fit, ut fallax, ac pestiferi à sanctæ ecclesiæ corpore sit divisus. & infra. Sin autem in eadem civitate egressus ad publicum potuerit docere, quæ dixit, vel certè sciens se non posse, quæ scripsit, ostendere, errorem suum fuerit aperte confessus, Dominici corporis ac sanguinis participatione non sit privatus, neque à corpore sanctæ ecclesiæ alienus existat.

¶ Publico | Hæc vox abest à manuscriptis, & originali, & Item v. sed ob casum est retenta, & in aliquot vetustis est glossa inserta.

¶ Contradictorem | Quæ sequuntur usque ad versiculum, Quod si, addita sunt ex ipsa epistola, & referuntur etiam ab Irenæo.

¶ Percussus sit | Antea legebatur, percussus; sed cum ea, quæ antecedit, ipsi fidei legent, quia ad oculum delictum referunt, emendatum hoc est, quemadmodum multa, ex epistola ipsa. Apud Irenæum verò legitur, anathematis ultione percussus, ut fallax, &c.

C. III. ¶ Anathematizentur, qui famosis libellos in ecclesiâ ponunt.

Item in concilio Eliberitano, c. 3.

¶ Si a qui inventi fuerint famosis libellos in ecclesiâ ponere anathematizentur.

Item Codic. lib. 9. titulo de famosis libellis, lege unica. Imp. Valentinianus & Valens, A. A. [¶ Si quis famosum libellum domi, sive in publico, vel quocumque loco ignarus receperit, aut conservaverit, quamvis alter inventus, aut nulli confiteatur inventum, Sin vero non fecerit eadem adnotat vel corripserit, vel igne consumpserit, sed non eorum manifestaverit, sicut se quasi auctorem huiusmodi delicti capitali poenitentia subigendum.] & infra. Huiusmodi autem libelli alterius opinionem non ledant.

QUÆSTIO II.

Vocatio autem eius, qui impetitur, non semel, sed bis, & tertio per congruum spatium rationabilibus scriptis fieri debet.

C. I. ¶ Vocatio ad synodum eius, qui impetitur, & scriptis, & per spatium sui congruum.

Unde Damasus Papa Stephanus Archiepiscopus epist. 3. scribit, dicens.

Vocatio b ad synodum iuxta decreta Patrum canonica eius, qui impetitur, rationabilibus i scriptis per spatium fieri debet congruum, atque canonicum: canonica ordinatio, licet venerit ad conventum quacunquē necessitate, nisi sponte voluerit, nullatenus suis respondebit insidiatoribus.

¶ Rationabilibus scriptis | In epistola Damasi loco horum verborum legitur, tam sua presentia, quam & scriptis, atque apocryphis: verum Anstimus, Borchardus, quibus Polycarpus, & Ivo cum vulgata lectione conveniunt.

C. II. ¶ Quibus temporum spatium reus vocetur ad causam.

Item Sylvester Papa.

Presenti e decreto censensus, ut in primis paternaliter d vocentur, & per septem dies expectentur, nullius ecclesiasticæ rei interdicta licentia. Hinc verò expectationem iterum addantur septem dies, interdicta ecclesiâ intrandi licentia, & omnia divina officia audiendi. Post verò addantur duo dies, quibus à pace & communione sanctæ ecclesiæ sint suspensi. Deinde verò iterum alius duobus diebus sub eadem expectatione deportentur. i Quibus uno die superaddito, o-

a Cap. l. c. 23. Poly. l. 1. tit. 21. An. l. 3. c. 29. Ivo p. 3. c. 31. & d. c. 14. Borch. l. 2. c. 59. b Poly. l. 1. tit. 1. An. l. 3. c. 30. Borch. lib. 1. c. 18. Ivo p. 3. c. 26. c Poly. l. 1. tit. 1. An. l. 3. c. 22. d al. persudant.

mi expectatione veluti jam desperata, reus mox anathematis gladio feriatur.

¶ Deportentur | Antea legebatur, expectentur. Emendatum est ex Polycarpo, Anstimo, & vetusto Gratiani exemplari-bus, in quorum nonnullis hæc est glossa interlineata; id est, expectentur.

C. III. ¶ Nullus accusatio per scripta suscipiatur.

Item Damasus Papa ad Episcopos Italiae, epist. 6.

Relatum a est ad sedem Apostolicam, vos accusationes fratrum per scripta suscipere absque legitimo accusatore. Quod deinceps in omni terrarum orbe fieri Apostolica auctoritate prohibemus, & quod nuper factum est, absque ulla retardatione corrigere & curamus, nec e unquam prius per scripta eorum, qui accusantur, causam discutere liceat, quam per querelantium institutionem d vocati canonicè ad synodum veniant, & præsentem agnoscat veraciter, & intelligat, quæ ei obijciuntur. & infra. ¶ Leges enim sæculi accusatores presentes exigunt, & non per scripta absentes. Unde canonica Patrum constituta non semel, sed sæpissime claman, nec accusationes, nec testimonium e ullum per scripta posse proficere, nec de aliis negotiis quicunque testimonium dicant, nisi de his, quæ sub presentia eorum acta esse noscuntur. Similiter, & qui s alium accusare elegerit, præsentem per se, & non per alium accuset, inscriptione videlicet præmissa. Neque ullus unquam iudicetur, antequam legitimos accusatores præsentem habeat, loquendum namq; e est, ne ira quemquam subripiat, h factiarque citius omne, quod non licet.

C. IV. ¶ Vi, aut timore egesti, aut suis rebus expoliati ad synodum non veniunt.

Item Felix Papa II. Athanasio, & omnibus orientalibus Episcopis, epist. prima, c. 3.

Si i Primates, accusatores Episcoporum cum eis pacifice familiariter minime poterint, tunc tempore legitimo eos ad synodum canonicè convocant, non intra angusta tempora canonicè convocent, & non prius, quam eis per scripta significent, quid eis opponitur, ut ad responsum præparati adveniant. Nam si aut vi, aut timore egesti, aut suis rebus expoliati fuerint, nec canonicè vocari ad synodum possunt, nec respondere æmulis debent, antequam canonicè restituantur, & sua omnia legaliter reddantur.

Hæc auctoritas non evidenti modo datur intelligi, quod nisi quis canonicè vocatus fuerit, citiam si aliqua occasione ad synodum veniat, suis nullatenus cogitur respondere insidiatoribus. Canonica autem vocatio est, quando servato dierum interstitio, secundum auctoritatem beati Sylvestri, causa sua, litera adesse iubetur, quibus, quid ei obijciatur, auctoritate Felicis Papæ significari oportet.

QUÆSTIO III.

Quod autem per procuratorem suam causam agere valeat, qui impetitur, cause sue adesse non valet, auctoritate Romanæ synodi, qua tempore Hadriani & Papæ celebrata est, probari videtur, in qua c. 5. sic statutum legitur.

C. I. ¶ Pro se legatum ad synodum mittat, quem gravi necessitate premittit.

Si i agrotans fuerit Episcopus, aut aliqua cum gra-

a An. l. 3. c. 23. Poly. l. 1. tit. 1. b corrigi rogantur. orig. c. 11. q. 3. c. 20. An. q. 1. d al. institutiones. e testimonia. orig. f. 2. q. 2. qui accusare. g al. quoque. h in cuiusquam subripit. i Borch. lib. 1. c. 22. Ivo p. 3. c. 27. k In cap. Hadriani c. 5. & Felix I. epist. 2. l Poly. l. 1. tit. 1. Borch. l. 1. c. 31. Ivo p. 3. c. 26. Pann. l. 4. c. 19. q. 3. c. 20. m.